

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Aşağıdaki sorularımın, **Adalet Bakanı Yılmaz TUNÇ** tarafından Anayasa'nın 98'inci TBMM İçtüzüğü'nün 96'ncı ve 99'uncu maddeleri gereğince yazılı olarak cevaplandırılması konusunda gereğini arz ederim.

Kezban KONUKÇU

İstanbul Milletvekili

Son dönemde ulusal basına yansıyan ve kamu vicdanını derinden yaralayan çocuğa yönelik cinsel şiddet ve istismar haberleri, -Türkiye'nin taraf olduğu uluslararası sözleşmelerin ve ceza kanunu olmak üzere, iç hukuk düzenlemelerinin varlığına rağmen- mevcut siyasi karar alıcılar tarafından gerekli politikaların geliştirilmediği ve çocukların korunması amacıyla yeterli aksiyonun alınmadığı düşüncesini haklı biçimde güçlendirmektedir.

Resmi ve bağımsız kurumlarca yapılan istatistikler, Türkiye'de özellikle son on yılda çocuğa yönelik şiddet ve cinsel istismar vakalarının üç kat arttığını söylemektedir. Ceza mahkemelerinde, çocuğa yönelik cinsel şiddet ve istismar suçu dosya sayısı on binleri aşmış durumdadır. Sadece 2023 yılında, çocuğa yönelik cinsel istismar suçundan 7.088 kişi cezaevine girmiş ve öte yandan 7.108 kişi de beraat ettirilmiştir. Son dönemde özellikle Diyarbakır'da vuku bulan vakalar, Türkiye'de çocukların fiili ve hukuki anlamda şiddetten korunamadığının, hukuki ve fiziki güvenliklerinin sağlanamadığının ve bilhassa çocuklara yönelik cinsel şiddet ve istismar vakalarında faillerin bir tür cezasızlık ile hesap vermekten uzak kaldıklarının ispatı olarak karşımızda durmaktadır.

Bundan 8 yıl önce Diyarbakır'ın Kulp ilçesinde zihinsel engelli bir kız çocuğunu istismar eden failler hakkında verilen karar da bu gerçekliği ortaya koymaktadır.

Diyarbakır'da yaşayan 14 yaşındaki zihinsel engelli çocuk F.B, aralarında kamu görevlilerinin de bulunduğu 21 kişi tarafından sistematik biçimde cinsel istismara maruz bırakılmıştır. 14 yaşındaki zihinsel engelli çocuk, pedagoglar eşliğinde kendisini istismar edenleri isim isim teşhis etmiş ve her bir sanık hakkında açık biçimde cinsel istismar beyanında bulunmuş, yapılanları anlatmıştır. Cinsel istismarın varlığı, çocuğun vücudundaki görünür izler nedeniyle öğretmenleri tarafından da beyan edilmiştir. Dava süresince, sanıklar cinsel istismar mağduru çocuğu ve ailesini ölümle tehdit etmiş ve bu durum kovuşturma süreci sonucunda ispatlanmıştır. Çocuğun cinsel istismara uğradığını kanıtlayan Adli Tıp Raporu da dahil olmak üzere tüm somut delillere ve ispatlanabilen beyanlara rağmen, ceza davası 8 yıl sürmüştür.

Mahkeme mağdurun birden fazla istismara uğradığı tarihteki yaşı göz önüne alındığında olayın uzun zaman sonra adli makamlara intikal etmesinin hayatın olağan akışına aykırı olduğunu vurgulayarak 21 fail hakkında beraat kararı vermiştir.

Bu bağlamda;

1. Bakanlığınız yaşanan istismar olayından ve faillerin beraat aldığı bilgisinden haberdar mıdır?
2. “Somut delil yok” diyerek ne kastedilmek istenmektedir? Çocuğun istismar edildiğine dair tanık beyanı, ATK raporu, çocuğun vücudunda ki darp izleri somut delil değil midir?
3. İstismar olayının uzun zaman sonra adli makamlara yansımaları nedeniyle söz konusunu faillere cezai yaptırımın hayatın olağan akışına aykırı olacağı gerekçesi istismarın üzerini örtmek değil midir? Ortada tanık, delil, rapor olmasına rağmen faillere beraat kararı verilmesi hayatın olağan akışına uygun mudur?
4. Sanıkların cinsel istismar mağduru çocuğu ve ailesini ölümle tehdit ettiği kovuşturma süreciyle ispatlanmasına rağmen bakanlığınız mağduru ve aileyi korumak için hangi girişimlerde bulunmuştur?